

Организации Объединенных наций. – М., 2005; Веб-сайти штаб-квартири ВОІВ та представництва України при ВОІВ у Женеві. – (<http://www.wipo.int/>; <http://www.mfa.gov.ua/geneva/ua/4769.htm>). Перевірено 02.07.2008.

О.М.Горенко, І.М.Мельникова.

ВСЕСВІТНЯ ОРГАНІЗАЦІЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я (ВООЗ) – Міжнародна міжурядова організація, спеціалізована установа Організації Об'єднаних Націй. Статут прийнято на Міжнародній конференції охорони здоров'я 22 липня 1946 (Нью-Йорк) представниками 61 держави-члена ООН (у т.ч. України) й ратифіковано 7 квітня 1948. Ця дата вважається днем заснування ВООЗ та відзначається як Всесвітній день здоров'я.

Основні напрями діяльності організації: боротьба з інфекційними та неінфекційними хворобами; допомога країнам у розвитку національної служби охорони здоров'я; розроблення міжнародних санітарних правил; підготовка і вдосконалення фахового рівня медичних кадрів; організація міжнародного співробітництва з питань, що мають загальний інтерес (міжнародний карантини, боротьба проти раку, віспи, Сніду, туберкульозу, малярії та ін. захворювань, контроль за наркотиками та якістю ліків, координація наукових досліджень). Заходами ВООЗ здійснюється програма досліджень і боротьби із захворюваннями, пов'язаними з Чорнобильською катастрофою 1986.

ВООЗ співробітничает з ЮНЕСКО, ООН, Міжнародним агентством з питань атомної енергії, Міжнародною організацією праці та іншими урядовими й неурядовими організаціями. На початку 21 ст. до ВООЗ входила 191 держава. Всі члени об'єднуються в 6 регіональних організацій (Україна належить до Європейської організації). Кожна з них має відповідне бюро та орган управління. Керівні органи ВООЗ: Всесвітня асамблея охорони здоров'я, Виконавчий комітет, Секретаріат (місце перебування – м.Женева), очолюваний генеральним директором. Бюджет складається із внесків держав-членів, а також добровільних пожертвувань. Організація видає “Бюлетень ВООЗ”, “Хроніку ВООЗ”, журнал “Здоров'я світу”.

Літ.: ВООЗ. Основные документы. Сорок первое издание. – Женева, 1998; Здоровье-21. Основы политики достижения здоровья для всех в Европейском регионе. В кн.: ВООЗ: введение. – Копенгаген, 1998.

М.В.Знаменська.

ВСЕСВІТНЯ ФЕДЕРАЦІЯ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ (ВФДМ) – міжнародна організація молодіжних союзів переважно лівої ідейно-політичної орієнтації. Створена на Всесвітній конференції молоді в Лон-

доні, яка проходила 29 жовтня – 10 листопада 1945. Безпосередню участь у роботі конференції брала й делегація УРСР.

Вищим органом ВФДМ стала Асамблея членських організацій (до 1957 Конгрес молоді). До 1989 Федерація об'єднувала понад 270 молодіжних організацій із 115 країн світу. Вона виступала ініціатором міжнародних всесвітніх форумів, конференцій та зустрічей молодіжних і студентських організацій, стояла біля витоків всесвітнього фестивального руху. З її ініціативи було проведено 13 Всесвітніх фестивалів молоді та студентів, в яких активну участь брали молодіжні організації України. 1984 в Києві під егідою ВФДМ проходив тиждень солідарності з боротьбою народів і молоді країн Центральної Америки, 1986 – Міжнародний молодіжний фестиваль “Пісня в боротьбі за мир”.

На початку 1990-х рр. ВФДМ припинила свою діяльність.

Літ.: ЛКСМ України у цифрах і фактах. – К., 1987; Зарубежные молодежные организации: Справочник. – М., 1989.

Н.В.Кривець.

ВСЕСЛОВ'ЯНСЬКИЙ АНТИФАШИСТСЬКИЙ КОМІТЕТ. Створений під час Другої світової війни 5 жовтня 1941 у Москві на чолі з генерал-лейтенантом О.Гундоровим для координації зв'язків з антифашистським рухом Опору в слов'янських країнах. Складався з президії, шести секцій (російської, української, білоруської, чеської, польської, південнослов'янської), бюро обслуговування слов'янської преси за кордоном і організаційно-масового відділу. В українській секції працювали письменники О.Корнійчук (віце-президент комітету), В.Василевська, О.Довженко, П.Панч, М.Рильський і П.Тичина. Робота здійснювалася шляхом проведення всеслов'янських мітингів і радіомітингів (впродовж 1943–44 – понад 70), видання і розповсюдження пропагандистських документів (1942–46 за кордон направлено понад 20 тис. статей і різних матеріалів), організації щотижневих радіопередач на слов'янські країни, підтримання зв'язків зі слов'янськими організаціями в США, Канаді, Великій Британії, Австралії, країнах Латинської Америки. Наприкінці 1945 комітет підтримував зв'язки з 130 зарубіжними слов'янськими організаціями. Зі звільненням слов'янських країн від гітлерівських військ у них утворювалися національні комітети. Від 1942 заходом В.а.к. виходив журнал “Славяне”. 1947 В.а.к. реорганізований у Слов'янський комітет СРСР. 1962 його функції перебрав Радянський комітет захисту миру.

Літ.: Коваль М.В. Общественно-политическая деятельность трудящихся Украинской ССР в период Великой Отечественной войны. – К., 1977.

Н.М.Руденко.